

Asia: VN/17593/2024

Lausuntopyyntö: luonnos hallituksen esitykseksi tekoälyasetuksen toimeenpanoa koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

Lausuntonne koskien keskeisiä ehdotuksia

-

Lausuntonne koskien vaikutusten arviointia

-

Lausuntonne koskien säännöskohtaisia perusteluita

-

Lausuntonne koskien pykäliä

-

Muut kommentit HE -luonnoksesta

Suomen Asianajajaliitto (jäljempänä ”Asianajajaliitto”) kiittää mahdollisuudesta lausua tekoälyasetuksen toimeenpanoa koskevaksi lainsäädännöksi.

Otsikko

Yhtenä Asianajajaliiton sääntömääräisenä tehtävänä on seurata oikeuskehitystä maassa ja lausuntoja antamalla sekä aloitteita tekemällä tarjota kokemuksensa yhteiskunnan käytettäväksi. Asianajajaliiton oikeuspoliittisen työn lähtökohta on oikeusvaltion turvaaminen. Lausunnoissaan Asianajajaliitto pyrkii painottamaan oikeusvaltioperiaatteen toteutumiseen, oikeusturvaan sekä oikeuden saavutettavuuteen, perus ja ihmisoikeuksien sekä asianajaja-kunnan itsenäisyyden ja

riippumattomuuden turvaamiseen liittyviä näkökulmia. Pyydettyinä lausuntona Asianajajaliitto esittää seuraavaa.

Yleistä

Valmisteilla olevassa sääntelyssä on kysymys Euroopan parlamentin ja neuvoston 13.6.2024 antaman asetuksen (EU) 2024/1689 tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä ja tiettyjen unionin säädösten muuttamisesta ("tekoälyasetus") kansallisesta toimeenpanosta.

Tekoälyasetus on maailman ensimmäinen tekoälyjärjestelmiä ja niiden tarjoajia, käyttöön-ottajia, edustajia, maahantuoja ja jakelijoita kokonaisvaltaisesti sääntelevä säädös. Teko-älyasetus ei kuitenkaan tyhjentävästi sääntele kaikkia niitä standardeja tai käytänteitä, jotka sen soveltamisalan piiriin kuuluvien järjestelmien ("tekoälyjärjestelmä") tulee jatkossa nou-dattaa, vaan paljon jää myös tulevan viranomaisohjeistuksen ja -käytännön varaan. Ottaen huomioon alan nopean teknisen kehityksen ja tekoälyjärjestelmien kiihtyvän käyttöönoton, tämä seikka voi vaikeuttaa alan toimijoiden mahdollisuuksia ennakoida sääntelyn ja valvon-nan sisältöä ja niiden vaikutuksia.

Asianajajaliitto katsoo esitysluonnoksen olevan keskeisiltä osin huolellisesti valmisteltu ja perusteltu. Esitysluonnoksessa on kuitenkin tehty sellaisia valintoja, joihin Asianajajaliitto toivoisi kiinnitettävän vielä tarkempaa huomiota ja harkintaa esitysluonnoksen jatkovalmis-telussa. Nämä seikat liittyvät ennen muuta valvontaviranomaisten valintaan ja toimivaltaan sekä seuraamusmaksujen määräämiseen.

Toimivaltaiset viranomaiset, toimivaltuudet ja tehtävät

Tekoälyasetuksen lähtökohtana on, että jäsenvaltiot nimeävät omat kansalli-set valvontaviranomaiset, jotka valvovat ja ohjeistavat asetuksen sovelta-misalaan kuuluvia toimijoita.

Kansallinen markkinavalvontajärjestelmämme on tällä hetkellä hajautettu, minkä vuoksi myös tekoälyasetukseen perustuva markkinavalvonta on esitet-ty tarkoituksenmukaiseksi järjestää hajautetusti vastaten nykyistä, muihin la-keihin perustuvaa valvontamallia. Esitysluonnoksen mukaan tärkeä peruste tälle ratkaisulle on, että "tekoälyteknologian nopeaan kehityskulkuun on syy-

tä varautua teknologisen osaamisen kartuttamiseen läpileikkaavasti koko markkinavalvontajärjestelmässä".

Asianajajaliiton arvion mukaan esitysluonnoksessa esitetyt ehdotukset markkinavalvontaviranomaisiksi eivät kuitenkaan kaikilta osin vaikuta perustelluilta tekoälyasetuksen tehokkaan ja ennakoitavan valvonnan näkökulmasta.

Tekoälyasetuksen lähtökohta markkinavalvontaviranomaisen nimeämislle

Valvontaviranomaisten määrä ja toimivallan rajaus on lähtökohtaisesti kansallisesti ratkaistavissa: tekoälyasetuksen lähtökohtana on sen 70 artikla ja johdanto-osan 153 kappale, joiden mukaan jäsenvaltiot nimittävät vähintään yhden markkinavalvontaviranomaisen valvomaan asetuksen soveltamista ja täytäntöönpanoa. Nimittämisen tulisi tapahtua "kansallisten organisatoristen ominaisuuksien ja tarpeiden mukaan".

Tekoälyasetuksen johdanto-osan perustelukappaleissa 158 ja 159 tuodaan esiin se, että tiettyjä aloja, kuten rahoituspalveluja ja biometriikkaa, tulisi valvoa näiden alojen nykyiset valvontaviranomaiset myös tekoälyjärjestelmien osalta. Samaa erityishuomiota ei kuitenkaan ole tehty kaikkien erityisalojen osalta.

Tekoälyasetuksen 74 artiklan 3 kohdan pääsääntö puolestaan on, että valvonnan pääkohteina olevien suuririskisten tekoälyjärjestelmien osalta valvova viranomainen olisi sama viranomainen, joka jo valvoo näitä olemassa olevan sääntelyn nojalla. Tästä pääsäännöstä voidaan kuitenkin tekoälyasetuksen mukaan poiketa. Tekoälyasetus ei siten aseta mitään yleisiä sektorikohtaisia veloitteita tai rajoituksia valvontaviranomaisten nimeämislle kansallisesti.

Esitetyt toimivaltaiset viranomaiset ja niiden toimivalta

Esitysluonnoksen kohdassa 3.11.2 ja lakiehdotuksen eräiden tekoälyjärjestelmien valvonnasta (3 §) on esitetty suuririskisten tekoälyjärjestelmien osalta toimivaltaisiksi viranomaisiksi seuraavia:

- Turvallisuus- ja kemikaalivirasto ("Tukes");
- Tulli;
- Liikenne- ja viestintävirasto ("Traficom");
- Työsuojeluviranomaiset;

- Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus;
- Energiavirasto;
- Etelä-Savon elinkeino-, liikenne-, ja ympäristökeskus ("Etelä-Savon ELY-keskus");
- Tietosuojavaltuutettu;
- Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto;
- Finanssivalvonta; ja
- Eduskunnan valitsemat valtuutetut silloin kun valvonta kohdistuu Kan-saneläkelaitokseen.

Esitysluonnoksen lähtökohtana on nykyisten tietyn erityissektorin tai tiettyjen tuotteiden valvontaviranomaisen nimeäminen myös näihin sektoreihin/tuotteisiin liittyvien tekoälyjärjestelmien valvontaviranomaisiksi.

Nämä yksitoista (11) markkinavalvontaviranomaista on pääosin jaettu unionin yhdenmukaisuuslainsäädännön mukaan, mutta osin myös muun lainsäädännön sääntelemällä tarkemmalla jaottelulla. Siltä osin kuin suuririskisten tekoälyjärjestelmien valvonta ei perustuisi yhdenmukaistamislainsäädännön valvontaan, on valvontaa perusteltu muutoin, esimerkiksi Etelä-Savon ELY keskuksen toimivaltaa siltä osin kuin tekoälyjärjestelmä on turvakomponenttina CER-direktiivin mukaan ja Tullin toimivaltaa lelujen turvallisuudesta annetun lain perusteella.

Asianajajaliiton näkemyksen mukaan valvontaviranomaisen toimivallan määrytyminen ei ehdotetussa muodossaan vaikuta kovin selkeältä eikä loppuun saakka harkitulta hallinnon tehokkuuden, resursoinnin ja oikeusvarmuuden näkökulmista.

Asianajajaliitto katsoo, että valvontaviranomaisten suuri lukumäärä ei edesauta tekoälyasetuksella tavoiteltua tehokasta ja yhdenmukaista valvontaan, vaan päinvastoin sisältää riskin viranomaistoiminnan tehostuudesta ja ennakoinnista. On todennäköistä, että tekoälyjärjestelmät sisältävät valvonnan näkökulmasta erilaisia elementtejä kuin ne, joita viranomaiset muiden valvomiensa tuotteiden ja järjestelmien osalta valvovat. Tästä syystä tekoälyjärjestelmiin kohdistuva valvonta sisältää uusia vastuita, joita ei muiden viranomaisen osalta voida rinnastaa niiden olemassa oleviin valvonta-vastuisiin ja erityisosaamiseen.

Tekoälyjärjestelmien valvontaan liittyy myös paljon sellaista asiantuntemusta, joka ei ole välttämättä sidoksissa tekoälyjärjestelmän kulloiseenkin käyttökohteeseen, joka esitysluonnoksen perusteella lähtökohtaisesti määrittäisi valvontaviranomaisen toimivallan. On nimittäin todennäköistä, että samaa järjestelmää voidaan käyttää useammalla eri sektorilla ilman, että järjestelmän tekninen toteutus ja siitä johtuva vaatimuksenmukaisuus olennaisesti muuttuu. Tällöin

myöskään valvontaviranomaisten sektorikohtainen toimi-valtajaottelu ei ole järjestelmien valvonnalle tarkoituksenmukaista ainakaan kaikilta osin.

Toisaalta esitysluonnoksessa on myös todettu, että useat tekoälyasetuksen III liitteen mukaiset järjestelmät (kuten biometriset tunnisteet) eivät edellytä erillisen valvontaviranomaisen nimitystä, vaan ko. järjestelmien valvonta tuli-si toteuttaa hallintolain 10 §:n mukaisena viranomaisyhteistyönä. Asianajaja-liitto katsoo, että tällaista mahdollisuutta yhteistyöhön tai keskitykseen tulisi soveltaa laajemminkin nyt esitetyn valvonnan hajauttamisen sijasta. Esimerkkinä tällaisesta tilanteesta ovat esimerkiksi tekoälyjärjestelmiä hyödyntävät lelut, jotka on esitysluonnoksessa jaettu Tukesin ja Tullin yhteisvalvonnan al-le. Leluihin liittyvät tekoälyjärjestelmät kuuluvat kuitenkin jo nyt tietosuojavaltuutetun ja Traficom in valvonnan piiriin henkilötietojen suojan ja tieto-turvallisuuden osalta. On epävarmaa, miltä osin Tukesissa ja Tullissa olisi sel-laista erityisosaamista lelujen valvonnasta, joka olisi relevanttia nimenomaan tekoälyjärjestelmien valvonnan kannalta, ja mistä syystä valvonta niiden toi-mesta olisi tehokkaampaa kuin esimerkiksi Tietosuojavaltuutetun toimiston tai Traficom in toimesta.

Se, että valvontaviranomaisen toimivaltaan tällä hetkellä kuuluu jonkin tietyn sektorin tai tuotteen (kuten lelujen) valvonta, ei Asianajajaliiton näkemyksen mukaan merkitse sitä, että tämä sama viranomainen olisi automaattisesti sopivin mahdollinen viranomainen valvomaan myös tällä sektorilla tai näissä tuotteissa käytettyjä tekoälyjärjestelmiä. Asianajajaliitto ehdottaakin jatko-pohdintaa siitä, voisiko tekoälyjärjestelmien valvonnan erityiskysymykset jät-tää niihin syvällisemmin erikoistuneille viranomaisille. Asianajajaliiton näke-myksen mukaan etenkin Tullin, Etelä-Savon ELY-keskuksen, työsuojeluviran-omaisten ja Eduskunnan valitsemien Kansaneläkelaitoksen valtuutettujen toimivaltaa olisi hyvä arvioida vielä tarkemmin uudelleen tehokkaan valvon-nan toteutumisen näkökulmasta.

Valvovien viranomaisten resursointi ja toiminnan mahdollistaminen

Asianajajaliitto esittää huolensa hajautetusta valvontamallista myös resurs-sien näkökulmasta: hajautettu valvonta on omiaan johtamaan ennestään ka-peiden resurssien sirpaloitumiseen, mikä voi puolestaan heikentää valvonnan ennakoitavuutta ja oikeusvarmuutta alan toimijoiden näkökulmasta.

Esitysluonnoksen kohdassa 4.2.2 on arvioitu esitettyjen valvontaviranomais-ten resursseja ja tarpeita tekoälyjärjestelmien markkinavalvontaan liittyvissä tehtävissä. Esimerkiksi tietosuojavaltuutettu ja Traficom toteavat, että uudet valvontatehtävät vaatisivat merkittävää lisäresursointia ja tarvittavan kyvyk-kyyn hankkimista. Tulli on puolestaan todennut, "ettei sillä [...] olisi nykyti-lanteessa edellytyksiä ottaa vastaan uusia tehtäviä". Etelä-Savon ELY-keskus puolestaan katsoo, että sillä on "vesihuoltolain mukaisen vesihuollon sub-stanssivalvontaan olemassa resursseja, mutta ne eivät saadun näkemyksen mukaan tue tekoälyasetuksen valvontaa."

Jotta valvontaviranomainen pystyisi toteuttamaan tekoälyasetuksessa tarkoitettujen tekoälyjärjestelmien vaatimustenmukaisuuden valvontaa, sillä tulisi olla siihen itsenäinen kyky ja osaaminen. Valvontaviranomaisten henkilöstöä tulisi siis joko jatkokouluttaa tai palkata uutta henkilöstöä valvontatehtävien hoitamiseksi. Pätevän työvoiman hankkiminen useampaan eri viranomaiseen voi olla jo saatavuusnäkökulmista vaikeaa.

Esitysluonnoksesta käy ilmi, että joillekin valvontaviranomaisille kohdistuu tekoälyjärjestelmien kehityksen kautta paljon enemmän valvontatoimia kuin toisille. Kuitenkin pienemmätkin valvontalat vaativat tietyn minimimäärän resursseja oikeasuhtaisen valvonnan toteuttamiseksi, kun puolestaan laajempia kokonaisuuksia valvovien viranomaisten (kuten tietosuojavaltuutettu, Tukes tai Traficom) resursointitarve on huomattavasti suurempi.

Asianajajaliitto tunnistaa valtiontalouden hankalan tilanteen ja sen, että valvontaviranomaisten pyynnöt merkittävistä lisäresursseista eivät välttämättä toteudu. Riittävä resursointi on kuitenkin olennaisen tärkeää valvonnan tehokkaaksi toteuttamiseksi. Asianajajaliitto katsoo, että usean vaillinaisesti resursoidun valvontaviranomaisen sijasta yksi tai muutama hyvin resursoitu valvontaviranomainen kykenisi luultavasti toteuttamaan tekoälyasetuksen tavoitteita paremmin.

Mikäli valvontaviranomaisten resursseja ei kuitenkaan pystytä jatkossa turvaamaan, esittää Asianajajaliitto huolensa siitä, että uuden sääntelyn voimaantulon myötä jo nykyisellään esimerkiksi tietosuojavaltuutetun pitkiä venyneet käsittelyajat entisestään pidentyvät. Kaikkien toimivaltaisten valvontaviranomaisten osalta Asianajajaliitto pitää tärkeänä, että valvontatyöhön on mahdollista kohdistaa jatkossa riittävät resurssit, jotta osapuolten oikeusturva ja sitä kautta myös eri toimijoiden mahdollisimman tasapuolinen kohtelu voidaan turvata.

Valvontaviranomaisen neuvonnallinen rooli

Yksi valvontaviranomaisten keskeinen tehtävä on neuvonta ja ohjaus. Tekoälyjärjestelmien jatkuvan kehityksen ja jatkuvasti laajentuvan käytön vuoksi valvontaviranomaisen valmiudet ja resurssit neuvontaan ovat myös tärkeitä seikkoja huomioon otettaviksi valvontaviranomaisten valinnassa.

Osa esitysluonnoksessa ehdotetuista valvontaviranomaisista joko jakavat valvonta-alansa toisen viranomaisen kanssa, tai niillä on vain rajattu osa muutoin toiselle valvontaviranomaiselle kuuluvasta valvonta-alasta. Tällaisissa kahden viranomaisen yhteisvalvontamallissa on korostunut riski viranomaisten keskenään ristiriitaisesta neuvonannosta tai tulkinnoista.

Koska valvontaviranomaiset soveltaisivat lähtökohtaisesti samaa normia eli tekoälyasetusta, tulisi näiden tulkintojenkin olla yhteneviä. Valvottavalla toimijalla tulisi voida olla oikeus luottaa saamansa ohjeistukseen ilman riskiä toisen viranomaisen päätöksen tai neuvonannon ristiriitaisuudesta.

Asianajajaliitto pitää eri viranomaisten välistä tulkintaerimielisyyttä tai taha-tonta neuvonannon ristiriitaa riskinä oikeusvarmuudelle ja järjestelmän toimivuudelle. Paras keino tällaisen riskin välttämiseksi ja alan toimijoille koi-tuvan haitan minimoimiseksi, olisi vähentää ohjeistusten antajien määrää. Kuten esitysehdotuksessa on jo joidenkin korkeariskisten järjestelmien osalta todettu, voitaisiin osassa ohjeistuksesta turvautua viranomaisyhteistyöhön.

Tekoälyjärjestelmien valvonta ja oikeusturvan toteutuminen

Tekoälyasetuksen 99 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista ja muista toimista, joilla varmistetaan asetuksen tehokas täytäntöönpano sekä seuraamusten oikeasuhtaisuus ja varoittava luonne viimesijaisesti hallinnollisilla seuraamusmaksuilla. Te-koälyasetuksen seuraamusmaksujärjestelmä vastaa monen aiemman EU-asetuksen yhteydessä omaksuttua mallia, jossa seuraamusmaksut määräytyvät joko euromääräisen maksimimsumman tai kohteen liikevaihdon prosenttiosuuden mukaan. Tällaisia malleja on esimerkiksi yleisessä tietosuojasetuksessa (2016/679) ja tulevassa kyberturvalisuuslaissa (HE 57/2024) (NIS2-direktiivin kansallinen implementointi). Näiden sääntöjen kansalliset implementoinnit sisältävät säännökset maksut määrävistä lautakunnista.

Esitysluonnoksessa on poikettu aiemmasta käytännöstä siten, että kaikkia seuraamusmaksuja ei tarvitsisi määrätä erillisen seuraamusmaksulautakunnan toimesta, vaan valvontaviranomainen voisi itse määrätä alle 300 000 euron seuraamusmaksut. Esitysluonnoksessa valintaa on perusteltu siten, että suuremmat ja merkittävämmät seuraamusmaksupäätökset on delegoitava paremmin resursoituun ja kokeneempaan Traficomiin perustettavaan seuraamusmaksukollegioon.

Asianajajaliitto pitää alan toimijoiden oikeusturvan kannalta erittäin huolestuttavana sitä, että toimijoiden valvonta ja seuraamusmaksujen määrääminen kuuluisivat valvojan viranomaisen omaan toimivaltaan eikä seuraamuskollegioille (saati tuomioistuimelle) näissä alle 300 000 euron seuraamusmaksun tilanteissa. Asianajajaliitto katsoo, että toimeenpanovaltaa käyttävälle viranomaiselle ei tulisi voida antaa tuomiovallan piiriin kuuluvia oikeuksia. Toimeenpanovallasta ja lainsäädäntövallasta mahdollisimman riippumaton seuraamuskollegio, jossa toimivalta hallinnollisen sakon määräämisessä kuuluu hallintoasiaa aiemmassa vaiheessa käsitelleestä esittelevästä virkamiehestä erilliselle monijäseniselle toimielimelle, on osapuolten oikeusturvaa Suomen perustuslain edellyttämällä tavalla paremmin turvaava vaihtoehto. On myös olennaista, että seuraamuskollegion riippumattomuuden vaatimus turvataan asian jakovalmistelun yhteydessä.

Kuten Asianajajaliitto on jo aiemmin lausunnoissaan todennut, tuomiovaltaan kuuluvien oi-keuksien antamista toimeenpanevalle viranomaiselle on lähtökohtaisesti ongelmallista. To-dettakoon myös, että tietosuoja-asetuksen mukaiset hallinnolliset seuraamusmaksut ovat johtaneet haasteisiin siinä, miten hallinnolliseen seuraamusmaksuun ja muihin seuraamuk-siin liittyvä viranomaisen korostunut selvitysvelvollisuus ja valvonnan kohteen syyttö-myysolettama toteutetaan prosessissa (KHO:2023:82). Riskit virheellisistä ratkaisuista ko-rostuvat, jos seuraamusmaksun määrää valvontaviranomainen itse eikä seuraamuskollegio itsenäisesti valvontaviranomaisen esityksestä.

Seuraamusmaksun euromääräisestä suuruudesta ei myöskään voida tehdä johtopäätöstä siitä, onko yhden seuraamusmaksun taustalla oleva toiminta vakavampi suhteessa toiseen, matalamman seuraamusmaksun taustalla olevaan toimintaan, jos seuraamusmaksun määrä ohjaa oikeushenkilön liikevaihdon suuruus. Esimerkiksi tietosuojavaikuttetun seuraamus-maksukollegion ratkaisukäytännöstä voidaan päätellä, että euromääräisesti pienemmätkin seuraamusmaksut ovat voineet olla sekä oikeudelliselta monimutkaisuudeltaan että rikko-muksen moitittavuudelta vakavia. Toisaalta parin sadan tuhannen eu-ron seuraamusmaksu voi olla pienelle toimijalle erittäin suuri vaikutuksiltaan, minkä vuoksi on tärkeää, että tällai-nen sanktio perustuu huolelliseen ja riippumattomaan arvioon.

Seuraamusmaksupäätösten perustelut ja päätöstä edeltävä rikkomuksen tutkinta vaativat valvontaviranomaiselta erityisasiantuntemusta ja riittävää resursointia. Esimerkiksi yleisen tietosuoja-asetuksen hallinnolliset seuraamusmaksut ovat johtaneet pitkiin menettelyihin myös euromääräisesti pienempien sakkojen osalta. Samaa voidaan odottaa nyt tekoälyase-tuksen nojalla annettavilta alle 300 000 euron seuraamusmaksuilta.

Nyt ehdotetun lainsäädäntöratkaisun keskeiseksi ongelmaksi voi myös muodostua seuraamuskollegion käytännön toiminnan rajautuminen vain niihin harvoin erityisiin tilanteisiin, jolloin seuraamuskollegio saattaisi jäädä epätarkoituksenmukaisen harvoin kokoontuvaksi ja toimivaksi toimielimeksi.

Edellä esitetyistä syistä Asianajajaliiton näkemyksen mukaan esitysluonnoksessa esitetyn, Traficomiin perustettavan tekoälyasetuksen seuraamuskollegion tulisi ratkaista kaikki seuraamusmaksuasiat, eli myös alle 300 000 euron seuraamusmaksut, tehokkaan ja kestäväen valvonnan toteuttamiseksi.

Lopuksi Asianajajaliitto kiinnittää huomiota siihen, että esitysluonnoksen mukaan julkisille toimijoille, kuten valtion viranomaisille ei voi määrätä seuraamusmaksua. Asianajajaliitto suhtautuu kielteisesti julkisten toimijoiden rajaamiseen hallinnollisten seuraamusmaksujen ulkopuolelle. On hyvin todennäköistä, että huomattava osa arkaluontoisimmista tekoälyjär-jestelmistä kuuluisi juuri julkisten toimijoiden käyttöön tuleviksi (esimerkiksi julkisen tervey-denhuollon käyttämä järjestelmät) eikä järjestelmä välttämättä eroaisi vastaavasta yksityi-sestä järjestelmästä. Jotta

tehokas tekoälyjärjestelmien valvonta ja toimijoiden vaatimuk-senmukaisuutta ohjaava tavoite toteutuisi, tulisi esitysluonnoksessa harkita hallinnollisten seuraamusmaksujen ulottamista myös julkisiin toimijoihin, jolloin kaikkiin valvottaviin käy-tettäisiin kaikkia valvontakeinoja.

Helsingissä 4. päivänä joulukuuta 2024

SUOMEN ASIANAJAJALIITTO

Niko Jakobsson

Pääsihteeri

LAATI

Asianajaja Johanna Lilja, Helsinki

Suomen Asianajajaliiton lausunnot valmistellaan oikeudellisissa asiantuntijaryhmissä, joiden toiminnassa on mukana noin 120 asianajajaa. Tämä lausunto on valmisteltu teknologia, viestintä ja tietosuojaasiantuntija ryhmässä.

Jos organisaationne toimii tiedonhallintalain (906/2019) tarkoittamana tiedonhallintayksikkönä, mitkä ovat näkemyksenne hallituksen esityksen luonnoksen 4.2.6. kappaleeseen ”Tiedonhallinnan muutosvaikutukset” organisaationne koskevan tiedonhallinnan osalta?

-

Toimiiko organisaationne tai edustamanne yritys tekoälyasetuksen tarkoittamana toimijana, ja jos toimii, millä tavoin katsotte, että asetus ja ehdotettavat lait vaikuttavat organisaatioonne tai yritykseenne?

-

Koski Ida
Suomen Asianajaliitto